

ការសម្ភាសន៍របស់ លោកតា ហ័ង្ស សៀន

ក៖ អ្នកសម្ភាសន៍ កុយ សុភី

ខ៖ អ្នកត្រូវបានគេសម្ភាសន៍

ហ័ង្ស សៀន

ការសង្ខេបប្រវត្តិរបស់លោកតា ហ័ង្ស សៀន

លោកតា ហ័ង្ស សៀនមានអាយុ៦៩ឆ្នាំ កើតនៅក្នុងឆ្នាំម្សាញ់ ។
ការសម្ភាសន៍នៅក្នុងថ្ងៃទី១៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៩។ មានម្តាយឈ្មោះយ៉ម
ហើយឪពុកឈ្មោះជាង មានបងប្អូន៨នាក់ សុភតែជាកូនប្រុស។
លោកតាយកប្រពន្ធជនជាតិផ្ទះ
តែក្រោយមកលែងលះគ្នាដោយសារតែប្រពន្ធតាល់ល្បែង
លោកតាមានប្រពន្ធសរុប៣នាក់ តែក្រោយមកបានបែកបាក់គ្នា
ហើយលោកតាអត់មានកូននោះទេ។ ចំណែកឯបងប្អូនរបស់លោកតាវិញ
លោកតាបានប្រាប់ថា ពួកគាត់មានជីវៈភាពមានៗ
ចឹងពួកគាត់អត់មានចង់រាប់អានលោកតាអីនោះទេហើយលោកតាក៏អត់ហ៊ានរា
បំអានពួកគាត់ដែរ។
សព្វថ្ងៃនេះលោកតាបានរកស៊ីលក់ថ្នាំបុរាណខ្មែរដែលបានដឹងមកពីខ្មោចប្រាប់ផ
ង! ព្រះអង្គប្រាប់ផង!
ដែលថ្នាំទាំងនោះគឺរកបានមកនៅច្រើននៅលើភ្នំសំរាប់ព្យាបាលជំងឺមួយចំនួន
បានជាសះស្បើយ មិនតែប៉ុណ្ណោះ លោកតាមានបារមីកាន
ដែលធ្វើអោយលោកតាអាចចេះទាយរាសី ជោគជាតារបស់មនុស្សបាន
ដោយមានព្រះអង្គទាំង២ជាអ្នកជួយប្រាប់
ដែលព្រះអង្គមួយរូបបានមកពីលើភ្នំសន្តកជារូបឈើ នៅក្នុងមែកឈើ
ឯមួយព្រះអង្គទៀត បានមកពីជ្រូកព្រៃជួយឈ្លូស!
នៅក្នុងដីកំលែចចេញរូបព្រះពុទ្ធរូបកែវមកនៅឯលើភ្នំឆាត នៅខេត្តរតនៈគិរី។

ក៖ តាខ្ញុំជំរាបរលឹកតា! តើតាសព្វថ្ងៃនេះសុខសប្បាយដែរឬទេតា?

ខ៖ បាទ! សុខសប្បាយនោះទេចៅ! បាទ!

ក៖ ខ្ញុំឈ្មោះ កុយសុភី

បានមកជួបតាគឺមានគោលបំណងសូមការអនុញ្ញាតសម្ភាសនៅឆ្នាំកុរ
ឯកស័កពុទ្ធរាជ ២៥៦២ ខែពិសាខ ១៥កើត ត្រូវនឹងថ្ងៃសៅរ៍ទី១៨ ខែ ឧសភា
ឆ្នាំ២០១៩ ។តើនាមត្រកូលរបស់តាមានឈ្មោះអ្វី?

ខ៖ ត្រកូលរបស់តាឈ្មោះ ហ័ង្ស សៀន។

ក៖ តើឈ្មោះហ្នឹងអ្នកណាជាអ្នកដាក់ឈ្មោះអោយ?

ខ៖ ជីតារបស់ខ្ញុំ!

ក៖ ជីតារបស់តានុងហេស?

ខ៖ បាទ!

ក៖ តើជីតារបស់តានុងគាត់ឈ្មោះអ្វី?

ខ៖ ជីតារបស់ខ្ញុំនុង គាត់មានឈ្មោះថា ហ័ង្ស សៀនដែរ។បាទ!

ក៖ អត់នោះទេ! ឈ្មោះតាហ័ង្ស!

ខ៖ ឈ្មោះតាតាហ័ង្ស!

ក៖ បាស! ច្រលម!

ខ៖ ខ្ញុំឈ្មោះ សៀន!

ក៖ បាស! តាឈ្មោះសៀន!

ខ៖ បាទ! សៀននៅទី៨ នៅទី៨បាទ!។

ក៖ នៅអង្គបានទី៨ហ័?

ខ៖ បាទ! នៅអង្គបានទី៨ បាទ!។

ក៖ អូ! តើសព្វថ្ងៃតាមានឈ្មោះហៅក្រៅទៀតដេស?

ខ៖ អត់មានឈ្មោះអីទៀតនោះទេ មានតែប៉ុណ្ណឹងតែម្តងចៅស្រី! មានតែប៉ុណ្ណឹង។

ក៖ ចាស! តាមានអី! ថ្ងៃខែឆ្នាំកំណើត?
ខ៖ ឆ្នាំកំណើតរបស់តាឆ្នាំម្សៅ!
ក៖ ហើយទៅមកដល់ឥឡូវតាអាយុប៉ុន្មាន?
ខ៖ អាយុបាន៦៩ហើយចៅស្រី!
ក៖ ចាស!
ខ៖ ៦៩!
ក៖ អី! តាមានសញ្ជាតិអ្វី?
ខ៖ សញ្ជាតិខ្មែរចៅស្រី!
ក៖ កាន់សាសនា?
ខ៖ បាទ! កាន់សាសនាខាងព្រះពុទ្ធក្នុង។
ក៖ ចាស
ខ៖ បាទ! ខាងព្រះពុទ្ធ។ បាទ!
ក៖ តាមានមុខរបរអ្វីបច្ចុប្បន្នក្នុង អី! មុខរបរតាគឺមានលក់អី?
ខ៖ តាមានផ្ទះក្រពះ ពោះរៀន ឬសដូងបាទ! រោគស្រី ខាងក្តៅទ្រូង ក្តៅទ្វារ
បើសិនជាមិនបាក់តាមិនយកលុយ ប្រាប់អោយចំតែម្តង ប្រាប់អោយចៅដឹង
បើសិនជាតាស្តៅសក់ក្មេង អាយុ១៥ បើសិនជា២០នោះតាអត់ហ៊ានមើលនោះទេ
បើសិនជា១៥ចុះមកក្រោម តាហ៊ានធានាខុសត្រូវផ្ទះក្នុង! អោយតែថាស្តៅសក់។
ក៖ ចឹងតាបានព្យាបាលអ្នកដែលឈឺក្នុង
គឺដូចជាបានប៉ុន្មានភាគរយហើយបានតាហ៊ាន អះអាង?
ខ៖ បាទ! ជាង១០០% ហើយចៅ។
ក៖ ទើបតែបាន១០០%នោះទេហេស?
ខ៖ បាទ! ទើបតែបាន១០០%នោះទេ ។ បើសិនជានិយាយទៅ
ម៉ាខេត្តកំពង់ចាមចាប់ពីត្រីមាតិកេហៅថាភូមិអីគេនេះទៅឯណោះហ៎ា
ក៖ អូ!
ខ៖ នៅពេលចំការ៣០ទៅ៤០នោះវិញ! ទៅតាមនុរោគដល់ព្រែកកុយ! ។
ក៖ ចឹងតាមើលនៅតាមដងទន្លេនុងហេស?
ខ៖ បាទ! មើលតាមដងទន្លេមេកង្កើយើងក្នុង ។បាទ! ដងទន្លេ !
ក៖ នៅកងមាសក្នុងហេស?
ខ៖ បាទ! ក្នុងហើយតាមទន្លេកងមាសក្នុង! តែនេះមិនទាន់បានទៅនោះទេ។
បាទ!
ក៖ ចឹងតា ប្រកបមុខរបរលក់ផ្ទះខុសបុរាណនុងចាប់ពីឆ្នាំណាមក?
ខ៖ ២០១៩មុន! ២០១៧(លោកតាចង់និយាយថា នៅឆ្នាំ២០១៧។)
ក៖ ចឹងឆ្នាំ២០១៧!
ខ៖ បាទ! ២០១៧!
ក៖ ចឹងទើបតែបាន២ឆ្នាំក្នុងចឹង?
ខ៖ ២ឆ្នាំឯណាចៅ មើលគិតមើល!
ក៖ ចឹងតាតាំងពី២០១៧ ហើយឥឡូវមកដល់២០១៩ចឹងមិន២ឆ្នាំ?
ខ៖ មិនមែននោះទេចៅ!
ក៖ ចឹងបានប៉ុន្មានឆ្នាំហើយតា?
ខ៖ តាធ្វើនុងតាំងពីខ្មោចប្រាប់នុង
តាំងពីជំនាន់មុនអាពាហ៍នុងទៀតណាចៅស្រី។
ក៖ អូ! ចឹងយូរហើយ!
ខ៖ បាទ! យូរហើយចៅស្រីបាទ!
ក៖ តែថាតាអត់ចាំឆ្នាំនោះទេចឹង?
ខ៖ អត់ចាំឆ្នាំនោះទេ!
ក៖ ចឹងមិនមែនឆ្នាំក្នុងនោះទេចាស!
ខ៖ អើ! វាក្តៅ!

ក៖ បាទ! មិនមែនឆ្នាំ២០១៧នោះទេ!
ខ៖ បាទ!
ក៖ សង្ស័យ បើសិនជាមុនអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះគឺយូរហើយ!
ខ៖ បាទ! គឺយូរហើយចេះជួយសង្គ្រោះគេ។
ក៖ ចឹងថ្នាំនុងកាំងពីគេបានទំលាក់គ្រាប់បែប?
ខ៖ បាទ! នុងហើយ! កាលនុងមុនអុនតាក់នុងណា! ណាចៅ។
ក៖ អត់នោះទេ! អុនតាក់កាំងពីនៅឆ្នាំ៩២ និង៩៣នុងមែសនុងណា។ បាទ!
ខ៖ នេះម៉ាជំនាន់នេះនុងណាចៅ! ...
ក៖ នៅរបបលន់ណា?
ខ៖ នៅរបបលន់ណា! ហ្នឹងហើយចៅបាទ។
ក៖ ជំនាន់គេទំលាក់គ្រាប់បែកយន្តហោះអីនុងហេសតា?
ខ៖ នុងហើយ!
ក៖ ចឹងតាអាយុប៉ុន្មានហើយ?
ខ៖ ខ្ញុំ២៧ហើយចៅ!
ក៖ កាលតាចេះផ្សំថ្នាំនុង២៧ហំ!
ខ៖ បាទ! នុងហើយអាយុបាន២៧ឆ្នាំ។
ក៖ ពេលនុងតាមានប្រពន្ធហើយឬនៅ?
ខ៖ នៅនោះទេចៅ! អត់ទាន់ មាននោះទេ នៅកំលោះនោះទេ។
ក៖ អូ! ចឹងហំ!
ខ៖ បាទ! នៅកំលោះនោះទេ! បាទ។
ក៖ ហើយដល់ចឹងពេលតា! មូលហេតុអ្វីបានតាចាប់ផ្តើម មុខរបរហ្នឹង?
ខ៖ មុខរបរហ្នឹង តាឃើញថាមនុស្សម្នាក់ៗវាចេះតែគរគេ
មួយថាថ្នាំហ្នឹងពូកែថ្នាំនោះពូកែ ហើយមកដល់ឥឡូវសាកថ្នាំតា
តាអត់មានយកលុយនោះទេ! តាជូន១កញ្ចប់អោយដល់ចៅឯង ហើយពិសារទៅ
បើសិនជា ជាហើយតាយកលុយ តែបើសិនជាអត់ជាតាអត់យកលុយ។
ក៖ អីម! បាទ!
ខ៖ បាទ! ខ្ញុំប្រាប់ចឹង!
ក៖ ចឹងខ្ញុំទិញថ្នាំតា ៤កញ្ចប់ដែរ បើសិនជាផឹកទៅ បើសិនជាខ្ញុំជាហ្នឹង
ខ្ញុំជួយផ្សព្វផ្សាយតាបន្តទៀតណាតា!
ខ៖ បាទ! ៗនិយាយខ្ញុំប្រាប់ចឹងអោយចៅឯងដឹង កុំអោយថាអោយតា...
ក៖ ចឹងដូចថាតា កាលពីនៅកាលពីក្មេង តើតាបានចូលរៀនដេស?
ខ៖ រៀនបានបន្តិចបន្តួចដែរចៅ គឺថាបាននៅមើលគោ
បាននៅគ្រាគោអោយគេអត់បាន! បើថ្ងៃណាទំនេរទេ
បើសិនជា១ថ្ងៃនៅតែគ្រាគោអោយគេនុង។
ក៖ ហាក់! ចឹងតាកូនកំព្រាទេនោះទេ?
ខ៖ បាទ! ខ្ញុំកូនកំព្រាតើខ្ញុំ ចឹងបានថាកូនកំព្រា...
ក៖ ចឹងពេលនុងតាអាយុប៉ុន្មានដែរតាពេលនុង?
ខ៖ ខ្ញុំអាយុ១៥ទៅ១៦នុង គឺនៅតែធ្វើខ្ញុំអោយគេនុង ដើរធ្វើ!...
ក៖ ចឹងដើរនៅជាមួយនឹងគេនុង?
ខ៖ ហ្នឹងហើយ! អោយតែបានរស់មួយពេលៗទៅ។
ក៖ គ្រាតែគោអោយគេទៅ?
ខ៖ បាទ! គ្រាតែគោនុងអោយគេទៅ ហើយទៅគេអោយ១ថ្ងៃ៥រៀល ១០រៀល
ក៏ខ្ញុំចេះតែធ្វើទៅ អោយតែបានរស់។ បាទ!
ក៖ ហើយចឹងតើការគ្រាគោអោយគេនុង ពេលនុងបានច្រើនឬក៏តិចតា?
ខ៖ គោច្រើនណាចៅ មួយរ៉ូងៗណាចៅ។
ក៖ អូចឹងប្រហែលជា១០គោឡើង!

ខ៖ ២០គោ ៣០គោ ណាចៅ! ហើយដល់ចឹងទៅ
ពេលមកវិញទិញនំទិញអីអោយដល់យើងចឹងទៅ មានទឹកកកទឹកអីចឹងទៅណា។
ក៖ ចាស!
ខ៖ ហើយមានស្ករគ្រាប់អីចឹងទៅ ដល់ពេលមានកំលាំងនោះទៅទៀត។
ក៖ ចឹងតាអី! កូនកំព្រានុង កំព្រានៅអាយុប៉ុន្មានដែរតា?
ខ៖ នៅអាយុប្រហែលជា១៣ទៅ១៤នោះទេចៅ។
ក៖ ១៤?
ខ៖ បាទ១៤!
ក៖ ចឹងតើមូលហេតុអ្វីបានជាឪពុកតា...។
ខ៖ គាត់ខូចទៅយូរហើយអត់ស្គាល់ អត់ដឹងឃើញគាត់នោះផង!
ក៖ អូ! ចឹងគាត់ខូចតាំងពីតានៅពីតូចម៉េសហ៏?
ខ៖ ហ្នឹងហើយគាត់ខូចតាំងពីតានៅកាលពីតូចម៉េស!
ក៖ ហើយចុះម្តាយ?
ខ៖ បាទ! ម្តាយក៏គាត់ខូចដែរ។
ក៖ ចឹងតានៅតូចដែរ?
ខ៖ នៅតូចដែរ! ខ្ញុំអត់មានបានដឹងនោះទេ!
ក៖ អូ! ចឹងឪពុករបស់តាតើមានឈ្មោះអ្វី?
ខ៖ ម៉ែខ្ញុំ?
ក៖ ប៉ា?
ខ៖ ឈ្មោះ...ម្តាយខ្ញុំណា! ឈ្មោះយាយយ៉ម ។
ក៖ យាយយ៉ម!
ខ៖ បាទ! ឪខ្ញុំឈ្មោះតាផាង! ហើយឪរបស់ឪពុកខ្ញុំឈ្មោះ តាហ៍ង្សបាទ!
តែប៉ុណ្ណឹងបាទ។
ក៖ ចាសចឹងតើចំណែកឯការវិញ តើតាមានបងប្អូនចំនួនប៉ុន្មាននាក់?
ខ៖ មាន៨នាក់! សុតតែប្រុស! បាទ! សុតតែប្រុស ប៉ុន្តែគេមានៗ
ខុសតែខ្ញុំនោះទេក្រជាងគេ។
ក៖ ហើយចឹងសូមតារាប់ឈ្មោះបងប្អូន?
ខ៖ ឈ្មោះជាន!
ក៖ ភេទប្រុសហេស?
ខ៖ ស្រី!
ក៖ ភេទស្រី?
ខ៖ បាទ! ភេទស្រីជាន ដល់ពេលបងខ្ញុំ១នាក់ទៀតឈ្មោះបងកុយ។
ក៖ ភេទប្រុស?
ខ៖ បាទ! ប្រុសដែរ! រួចហើយទៅគឺស្រី២១ណា បុត្រាប៉ុន្តែងាប់ហើយណា ។
ក៖ ចាស!
ខ៖ ម៉ាជំនាន់នុងងាប់ហើយ! កុយខ្ញុំក៏ងាប់ អាមឿនក៏ងាប់
រួចទៅបានបងខ្ញុំឈ្មោះផាត ស្តាប់បានឬនៅ? ដែលមកបន្ទាប់ខ្ញុំនេះណា។
ក៖ ចាស!
ខ៖ ដល់ពេលរួចទៅបានផាតស្រៀន ដល់ពេលស្រៀនហ្នឹងហើយទៅ បានស្រុន
ស៊ុនរួចចឹងទៅ បានឃ្លោក បាទ! បាន៨នាក់។
ក៖ ហីម...។
ខ៖ បាទ! ៨នាក់បងប្អូនប៉ុន្តែគេសុតតែមានៗ។
ក៖ ឥឡូវនេះនៅរស់ប៉ុន្មាន?
ខ៖ នៅរស់សព្វថ្ងៃគឺនៅ៥។
ក៖ ចឹងស្លាប់អស់៣ហើយ?
ខ៖ បាទ! ស្លាប់អស់៣ហើយ ខ្ញុំប្រាប់ត្រង់។
ក៖ មើលតានៅទីប៉ុន្មាន?

ខ៖ ខ្ញុំទី៤!
ក៖ តាទី៤ហេស?
ខ៖ បាទ! កីទី៤
ក៖ ប៉ុន្តែបងប្អូនរបស់ខ្ញុំគេសុភវិធីមានៗចឹងគេមិនសូវជារាប់នោះទេ
គេរាប់តែអ្នកមានៗនោះទេចៅ! នេះតាប្រាប់ត្រង់ៗ
ក៖ បាស!
ខ៖ បាទ!
ក៖ ដល់ពេលតានៅអាយុប៉ុន្មានបានជាតាមានគ្រួសារ?
ខ៖ ខ្ញុំម៉ា៣៧!
ក៖ ចឹងអាយុ៣៧មានគ្រួសារ?
ខ៖ បាទ!
ក៖ ចឹងប្រពន្ធរបស់តាមានឈ្មោះអ្វី?
ខ៖ ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំនុងឈ្មោះ កាព្រៀន!
ក៖ បាសគាត់ជាជនជាតិ?
ខ៖ ជនជាតិ...
ក៖ ជនជាតិអីគេដែរ ខាងផ្នូង?
ខ៖ ខាងផ្នូង!
ក៖ ជនជាតិ ផ្អុយ ឬក៏សំរឹ?
ខ៖ ទេ! អត់នោះទេ គាត់ជនជាតិផ្នូង!
ក៖ ចឹងផ្នូងទេហ៎?
ខ៖ បាទ! ផ្នូង ពួកអ្នកដែលពាក់ក្រវិលនុងណា។
ក៖ អូ!
ខ៖ ហេតុអ្វី ពួកអាយុប្រហែលៗទ្រូងដាក់ទឹកចឹងណា រួចទៅដាក់ទឹកនៅក្នុងនុង
ក៏ប៉ុន្តែខ្ញុំសព្វថ្ងៃ ខុសវាលេងល្បែងបន្តិច ខ្ញុំក៏ឈប់យកទៅ។
ក៖ អូ!...តាតលេងល្បែងហ៎?
ខ៖ បាទ! លេងល្បែងចៅអើយ!
ក៖ ចឹងតាយកជនជាតិហ្នឹងនៅក្នុងខេត្តណាតា?
ខ៖ នៅខេត្តឯខាងរតនៈគិរី។
៖ គិរី។
ក៖ ចឹងនៅខាងរតនៈគិរីហ៎?
ខ៖ បាទ! នៅខាងរតនៈគិរី!
ក៖ អូ...បានទៅយក! ចុះតាម៉េចបានជាតាចង់ធ្វើដំណើរទៅខេត្តនុងតា?
ខ៖ ខ្ញុំបានចុះទៅខេត្តនុងចៅ!
ក៖ ដាំដំឡូងអោយគេហ៎?
ខ៖ បាទ! ដាំដំឡូង ធ្វើដំឡូងអោយគេនោះទេ ខ្ញុំអត់មានធ្វើអីនោះទេ
ទៅនុងទៅធ្វើខ្ញុំគេនោះទេ(អ្នកបំរើ! អ្នកធ្វើការអោយគេ។)
ក៖ បាស!
ខ៖ ហ្នឹងហើយ!
ក៖ ចឹងបានជួបប្រពន្ធតានុងទៅ?
ខ៖ បាទ!
ក៖ ហើយទៅយកគាត់...
ខ៖ បាទ! បានតែ៥ឆ្នាំខ្ញុំលែងវិញ។
ក៖ មូលហេតុអ្វី តាតលេងល្បែងហ៎?
ខ៖ បាទ! តាតលេងល្បែង ចឹងខ្ញុំអត់យក! គេនុងសស្ត្រស គេនុងហ៎។
ក៖ ហីម!
ខ៖ បាទ! រូបរាងស្អាតក៏ប៉ុន្តែទាល់លេងល្បែង ចឹងខ្ញុំអត់យកនោះទេ។
ក៖ បាសចឹងបានតាធ្វើដំណើរមកស្រុកកំណើតវិញ?

ខ៖ បាទ!

ខ្ញុំបានរស់នៅឡើងរាប់ឆ្នាំនៅឯនុងហើយបានមកខ្ញុំចេះរកថ្នាំបានច្រើនមកបាន

ន៤បេ បាន៥បេ អីចឹងទៅ ហើយក៏យកមកទុកនៅផ្ទះ ឯបងខ្ញុំឯនេះ

ចឹងខ្ញុំប្រាប់តាមគ្រងបាន។
ក៖ បាទ! ដល់ពេលនុងទៅបានកាលបំនៅឯនុងចឹងទៅ

ហើយបានតាមកនៅឯស្រុកកំណើតនេះ?

ខ៖ បាទ! ស្រុកកំណើតទៅមកៗណាចៅ។

ក៖ ចឹងហេស?

ខ៖ ទៅមកៗ ណាចៅ។

ក៖ តែរកថ្នាំនុងហេស?

ខ៖ បាទ! ទៅរកនៅឯនុងខ្លាំង ហើយវាពូកែលជាថ្នាំនៅឯខាងនោះ។

ក៖ ចឹងហេស?

ខ៖ បាទ! ព្រោះអីថ្នាំ ខ្មោចប្រាប់ផង ខ្ញុំបានផ្សំលិច ផ្សំកើតទៀតទៅ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ បាទ! ដល់ពេលផ្សំទៅវាជាគេទៅ! មើលគេទៅឃើញថា រោគនុងវាត្រូវជាណា

ខ្ញុំដាក់តែដំដែរ ថ្នាំនុងទៅដំដែរទៅ បាទ។ បើសិនជាថា លើសឈាមនុង

មានថ្នាំលើសឈាមនោះផ្សំ ហើយមានអាសំពាធឈាមនុងមើលតាមភ្លឹងទៅ

បើសិនជាថា បើសិនជាសញ្ញាវា! សំពាធឈាមមានសញ្ញារបស់វា B, C មួយ ពីរ

បើសិនជាមិនជានោះតាមអត់មានយកលុយនោះទេ!

អោយថ្នាំនុងយកទៅពិសារទៅ បាទរួចបើសិនជា រោគថ្លើមឡើងដល់ B ទៅ C

បីនោះតាមអត់មើលនោះទេ កុំអោយ! បើសិនជាថា ត្រូវហើយបានតានុង យក១០០

តែប៉ុណ្ណឹងនោះទេ ចឹងអត់មានយកច្រើននោះទេ តែ១០០នោះទេ ។

ក៖ ហើយចឹងបើសិនជា ប្អូនដូងវិល?

ខ៖ បើសិនជា ប្អូនដូងវិល !...

ក៖ ស្មៅសក់នុងយ៉ាងម៉េចដែរ?

ខ៖ បើសិនជា ជាមិនបាត់នៅតែស្មៅសក់ទៀតតាមអត់យកនោះទេ

ចេះតែបញ្ជូនថ្នាំអោយទៅទៀត។

ក៖ អូ!...

ខ៖ ត្រឹមតែ២០កញ្ចប់នោះទេចៅ!

ក៖ បាទ!

ខ៖ បាទ! បើសិនជាមិនបាត់នោះគឺតាមអត់មានយកលុយនោះទេ ព្រោះអីខ្លាំង ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ នេះតាមប្រាប់ថាចឹង!

ក៖ នេះចំណែកប្អូនដូងស្មៅសក់?

ខ៖ បាទ! ប្អូនដូងស្មៅសក់! រួចបើថា ប្អូនដូងវិល អាភ្លឹងដឹងតែបាត់ហើយចៅ

តែ២កញ្ចប់នោះទេ។

ក៖ ចឹងចេះតែខស្បាហំវិលមុខនុងហេសចៅ?

ខ៖ ភ្លឹងហើយវិល! រហត់រហៃ វិលមុខ ងើបឡើងវិល ងើបឡើងវិល

ទៅដល់ពេលតាមដាក់តែ២កញ្ចប់នោះទេចៅ

តាមដាក់ជាកញ្ចប់ឡើងតែវែងនេះនោះទេ ដាក់ត្រឹមត្រូវ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ មានផ្កាក! នេះតាមប្រាប់ចៅឯងអោយបានតាមគ្រងចឹង!

ក៖ រួចចុះចំណែកអីគេដែលគេហៅថា ប្អូនដូងបាទអីនោះ?

ខ៖ ប្អូនដូងបាទនុង អាភ្លឹង៨កញ្ចប់ ហើយអានេះបើសិនជាមិនជាសងលុយវិញ

អត់ចង់បាននោះទេ។
ក៖ បាទ!

ខ៖ ជូនថ្នាំអោយពិសារទៀត ថែមទៀតហ្នឹងប្រាប់ចឹង
តាមអត់មានចង់បាននោះទេរឿងចឹង

ថ្នាំតាមមានបានចង់ចេះបានរបស់គេនោះទេចៅ! ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ មានតែពិសារនុះ! ហើយចឹងចុះ! ដូចជាថ្នាំចុះកង

ចុះកងនុះដឹងតែបាត់ហើយ ប៉ុន្តែអោយតម

បើសិនជាមិនតមនោះអត់មានបាត់នោះទេចៅ។

ក៖បាទ!

ខ៖ បើសិនជាមិនតមនោះមិនបាត់នោះទេ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ ចឹងតមក្រពាំង ពងទា ហើយនិងខ្លាញ់តែពមុខហ្នឹងនោះទេ។

ក៖ អាហ្នឹងចំណែកខាងក្រពះហើយនិងពោះរៀនហ៎?

ខ៖ បាទ! ក្រពះពោះរៀនតែប៉ុណ្ណឹងនោះទេ! អោយតមតែពមុខហ្នឹង

ហើយបើសិនជាអីៗផ្សេងមិនបាច់នោះទេ។ បាទ!

ក៖ ហើយចុះចំណែកអ្នកផ្សេងដែរ ផ្នែករោគស្រ្តីវិញ?

ខ៖ បើសិនជារោគស្រ្តីវិញ ដូចថាទ្វារម្លូស ហើយក្តៅទ្រូង

ក្តៅភ្នែកក្រហល់ក្រហាយភ្នែក ស្រវាំងៗ មើលសៀវភៅ មើលអីមិនឃើញចឹង

ដាក់អស់តែឧកញាប់នោះទេចៅ។

ក៖ ចឹងជាហើយ?

ខ៖ បាទ! ដាក់អស់តែឧកញាប់នោះជាហើយចៅ ជាហើយ តែឧកញាប់នោះទេ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ ប៉ុន្តែអាហ្នឹងផ្លែ! គាលក់ម៉ាកញាប់៥០០០

តែបើសិនជាចៅឯងទិញអាណិតចៅឯងនោះទេបាន៣០០០នុះហ៎។

ក៖ ចឹង!

ខ៖ បាទ!

ក៖ បាទៗ នុះហើយអរគុណ!

ខ៖ ហ្នឹងហើយ!

ក៖ បាទអរគុណតាច្រើន!

ខ៖ តាសង្រោះមនុស្សលោកច្រើនឡើងសន្តិកណា

បើសិនជាចៅឯងមិនជឿនេះចំការឪឡឹក ពាមក្នុង អីនោះសួរគេទៅ

បើសិនជាចៅឯងមិនជឿ តាមកកន្លែងហ្នឹងដាច់ គេរកតែថ្នាំហ្នឹងនោះទេចៅ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ បាទ! ចិនៗគេរកទិញតែថ្នាំហ្នឹង។ នេះគ្រាន់តែតាជួយប្រាប់ចឹង!

ក៖ ឥឡូវតា! អី...។

ខ៖ នេះតាប្រាប់ដល់ចៅឯងអោយបានដឹងថាកុំអោយចៅឯងនេះអត់បានដឹង

តាមកលក់នេះបាន២ដងរួចទៅហើយណាចៅ។

ក៖ ចឹងហ៎បានមកលក់នៅក្នុងភូមិនេះទើបតែ...។

ខ៖ បាទ! មកលក់នៅឯខាងផ្សារហ្នឹងបាន២ដងហើយទើបតែ

នេះចៅឯងបានមាននិស្ស័យជាមួយនឹងតា ហើយចឹងតាប្រាប់ចឹងបាទ។

ក៖ ឥឡូវតា អី!

ចាប់ពីដូចថាយប់ពីរគនៈគិរិដូចថាតាលែងទៅរគនៈគិរិនៅមកដល់ពេលឥឡូវ

ហ្នឹង?

ខ៖ លែងទៅហើយចៅ! លែងទៅហើយ!

ក៖ បាទ!

ខ៖ តាមកនៅឯខាងស្រុករបស់តាវិញ។

ក៖ ចឹងតាយកថ្នាំមកលក់នៅរាល់តែថ្ងៃហ្នឹង តើតាទៅរកពីណាមកវិញ?

ខ៖ គឺវាបានទៅរកច្រើនជាងគេគឺនៅឯភ្នំគូលែន និងភ្នំសន្តកនុងតែម្តង
តែឯមុខភ្នំនោះទេ វាបានជិះឡានពីនេះទៅអស់ម្តង២០០០០ ទៅ៣០០០០
ហើយមកដល់វិញ អស់ម្តង៥០០០០ ។ តាដាក់ម្តង៥បេ
ហើយបានម្តងបាន៥លានចឹងទៅចៅ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ បាទ! ភ្នំនោះមានមុខត្រូវនោះទេចៅ ថាភ្នំនេះវាបានត្រូវមុខជំងឺអី ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ អី! ហើយថាភ្នំនោះវាត្រូវនឹងមុខអី?

ក៖ បាទ!

ខ៖ បើសិនជាប្តូរដូងបាននោះគឺដាក់ប្តូរដូងបាន គឺវាបានមួយមុខវា
ដាក់នៅ១បេផ្សេងចឹងទៅ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ ដូចថាភោគស្ត្រីនោះដាក់១បេ វានោះផ្សេងទៅបាទ!
អត់មានបានចេះដាក់នៅកន្លែងជាមួយនឹងភ្នំ ក្រពះ និងពោះវៀនអីនោះទេ
ហើយចឹងអាថ្នាក់សរសៃនោះគឺដាក់ដោយលែកពីគ្នាចឹងទៅ បាទ! អាភ្នំចៅ
តាសមប្រាប់ថាចឹង។

ក៖ បាទ!

ខ៖ បាទ! រួចទៅស្រុកកំណើតរបស់គាត់នៅអង្គបាននេះប្រាប់ចៅអោយដឹង។
បងប្អូនរបស់ខ្ញុំ នៅសព្វថ្ងៃភ្នំណា ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ ស្រ្តីនម៉ុ!

ក៖ បាទ! ស្រ្តីនម៉ុហេស?

ខ៖ បាទ! ស្រ្តីនម៉ុ ទី៨ ចៅ!(គាត់ចង់ថាកន្លែងនុងឈ្មោះទី៨)

ក៖ ទី៨!

ខ៖ ភ្នំបងប្អូនខ្ញុំ! ជាក់ យ៉ុង! នៅតែ២នាក់ភ្នំនោះទេណា។

ក៖ ចឹងគាត់នៅអង្គបានទី៨?

ខ៖ បាទ! នៅអង្គបានទី៨!

ក៖ ចឹងគាត់នៅឯនុងទៅជាមួយនឹងប្អូន?

ខ៖ បាទ! នៅជាមួយនឹងផ្ទះប្អូនសព្វថ្ងៃភ្នំ ព្រោះអីខ្ញុំអត់មានផ្ទះនៅនោះទេ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ បាទ! មានតែនៅឯណោះ នោះទេ! គឺមានតែនៅឯខាង...

ក៖ នៅឯខាងណា?

ខ៖ នៅឯខាងកំពង់ធំ!

ក៖ បាទ!

ខ៖ ខ្ញុំបានទៅយកភ្នំនៅកំពង់ ធំ ព្រោះអីខ្ញុំឧស្សាហ៍ទៅកន្លែងនុងយកភ្នំណាស់
តាំងពីខាងស្រុកកន្លែងដាំភ្នំនុងណា។

ក៖ បាទ!

ខ៖ ដល់ពេលហើយបានគ្រាប់បានច្រើនបានតាជិះឡានក្រុងនុងមក!

តើមានស្គាល់ឡានតាឡងដេស?

ក៖ ស្គាល់!

ខ៖ អើ! ឡានតាឡងនេះសួរតែគាត់ទៅ ខ្ញុំជិះតែឡានគាត់នោះទេ។

ក៖ អូ!...

ខ៖ សំរាប់មកវិញ ម្តងៗបាន៣បេ ៥បេ។

ក៖ រកតែតាឯម្នាក់ឯងនោះទេ?

ខ៖ ខ្ញុំរកតែម្នាក់ឯង កាប់ជញ្ជាំ គាស់ ដាក់ហាល ដោយខ្លួនឯង ប្រពន្ធ ដើយ

គឺប្រពន្ធដើយ ឃើញភ្នំដើយ! អត់មានមកជួយកាប់នោះទេ តែខ្ញុំនោះទេ

ដែលយកកាំបិតមកកាំ១ មានពូថៅ១ ដល់ពេលវាបានមកចឹង

មានអំពូលម៉ែត្រខ្ញុំកាប់នៅពេលយប់ទៅ កុំអោយផ្លូវភ្នែក
ចឹងហើយខ្ញុំក៏បានកាប់វាដាក់នៅក្នុង(15:45) ។

ក៖ អូ!...

ខ៖ បាទ! ដល់ពេលម៉ោង១២បានខ្ញុំដេក។

ក៖ អីម!

ខ៖ បាទព្រឹកឡើងខ្ញុំកាប់ចាក់ហាល ដល់ពេលព្រលឹមឡើងខ្ញុំទៅកាប់ទៀត។ បាទ!
ប្រាប់ដល់ចៅឯងចឹងអោយដឹង!

ក៖ បាទចឹងតាមមានប្រពន្ធច្រាស់ទៀតនៅឯខាង?

ខ៖ នៅឯនុង!

ក៖ បាទ!ចឹងប្រពន្ធនៅខាងក្រោយនុង តាយក...

ខ៖ ទើបតែបានយកប៉ុន្មាននេះនោះទេចៅ!

ក៖ ចឹងស្រុកកំណើតរបស់គាត់នៅខាងកំពង់ធំនេះ?

ខ៖ បាទ!

ក៖ ប្រពន្ធទី២នេះហ្នឹងហេស?

ខ៖ បាទ! ប្រពន្ធទី២!

ក៖ ចឹងប្រពន្ធទី២នុងមានឈ្មោះអ្វីដែរតា?

ខ៖ ឈ្មោះ សៅអឿន!

ក៖ បាទ!

ខ៖ បាទ!

ក៖ ហើយចឹងតើពេលនុងបានជួបគ្នាយ៉ាងម៉េចដែរបានតាយកប្រពន្ធទី២ទៀត?

ខ៖ ឈឺច្រើនពេក!

ក៖ យាយនុងហេស?

ខ៖ បាទ! យាយនុងគាត់ឈឺច្រើនពេក ទៅរកគ្រូនោះវាអត់ជា! រកគ្រូនុងវាអត់ជា
ទៅទៀតវាមិនជា បានព្រះអង្គខ្ញុំហ្នឹង ខ្ញុំប្រកប្រាស់អោយណា! ចឹងបានជួប
ដល់ពេលបានជួប ចឹងផឹកទៅ! ផឹកអស់តែ២ទៅ៣ត្រឡោក បានហើយបាទ!

កុំផឹកយកច្រើនពេក។

ក៖ ចឹងផឹកពាយកទី១!

ខ៖ បាទ! ហ្នឹងហើយ!៣ត្រឡោយក១ត្រឡោ ហើយដល់ពេលផឹកទៅជួប! តាមរកខ្ញុំ
រកលេខខ្ញុំនុងធ្វើ ជាប្តីតែម្តង។

ក៖ ចឹងហ្នឹង!

ខ៖ បាទ!

ក៖ ចុះចំណែកគាត់នុង?

ខ៖ ម៉េម៉ាយនោះទេ!

ក៖ ម៉េម៉ាយដែរ! ចឹងគាត់មានអាយុប៉ុន្មាន?

ខ៖ គាត់ម៉េម៉ាយនុងអាយុបាន៤៧។

ក៖ ៤៧ហ្នឹង!

ខ៖ បាទ!៤៧! បាទ!

ក៖ អីម!

ហើយមកដល់ពេលឥឡូវហ្នឹងតាបានយកគាត់មកនៅឯខាងស្រុកកំណើតរបស់
តារិញហើយ?

ខ៖ បាទ! មករស់នៅឯទួលសន្តាក់!

ក៖ ចឹងនៅទួលសន្តាក់!

ខ៖ បាទ!នៅទួលសន្តាក់ហ្នឹងបាទ។

ក៖ ចឹងទិញដីអីផ្ទះនៅឯហ្នឹង?

ខ៖ អត់នោះទេ! ផ្ទះរបស់គេតែម្តង ផ្ទះតូចនោះទេ ផ្ទះរបស់វា។

ក៖ ចឹងផ្ទះគាត់!

ខ៖ បាទ! ផ្ទះវា!

ក៖ ចឹងមិនមែននៅខាងកំពង់ធំនោះទេ?
ខ៖ អត់នោះទេ ! បើសិនជានៅខាងកំពង់ធំនោះគឺមានទេ
ក៖ ចឹងមានទេដែរ!
ខ៖ បាទ! នៅឯនុងមានទេហើយនុងក៏គេបាននៅខាងអូរផ្លូវ!
ក៖ អូ!... ចឹងបានជួយកម្មវិធី?
ខ៖ បាទ! ហ្នឹងហើយ!
ក៖ ហឹមចឹង!
ខ៖ គ្រាន់តែថាបានកាប់អីរួច វាដេកធ្វើមិនដឹងដេកចង់អង្រឹងចឹងទៅ
គេមើលស្តីគេ អាំហ្វេសប៊ុកអីចឹងទៅ។
ក៖ ចឹងហ្នឹង!
ខ៖ អី! គេអត់មានមកជួយចិញ្ចាំ ដល់ខ្ញុំនោះទេ?
ក៖ ចឹងនៅកំពង់ធំនោះទេដែរ?
ខ៖ បាទ! ទេ
ក៖ ចឹងតាមប្រពន្ធព្រាប?
ខ៖ ព្រោះតែមិននឹងដាច់ហើយនៅ២ ស្តាប់បានដែរឬទេចៅ?
ក៖ ចឹងមកដល់ពេលឥឡូវហ្នឹងនៅ២?
ខ៖ បាទ! នៅ២!
ក៖ រួចនៅកំពង់ធំនៅជួបយ៉ាងម៉េចដែរបានជាតាយក?
ខ៖ នុងកាលនុង ជួបដោយចៃដន្យនុងហ្នឹង ដល់នុងលក់ផ្លូវអាផ្នូកកំណាចៅ!
ក៖ ចាសផ្លូវជក់!
ខ៖ ដល់ពេលរួចចឹងទៅខ្ញុំជិះកង់ទៅ!
ក៖ ផ្លូវខ្មែរយើងហ្នឹង?
ខ៖ បាទ! ផ្លូវខ្មែរយើង ដល់ពេលខ្ញុំជិះកង់ទៅ ។
ក៖ ចាស!
ខ៖ សុំសំណាក់ផ្ទះគេដេកអីចឹងណា!
ក៖ ចាស!
ខ៖ ហើយចឹងគាត់បានជួយលក់ផ្លូវខ្ញុំអីចឹងទៅណាបាន!
ហើយក៏បានជួយដើរលក់ចឹងទៅ
ក៏បានអស់ឡើងរលីងចិញ្ចឹមចឹងទៅចៅ។រួចទៅស្រាប់តែខ្ញុំនេះ
ខ្ញុំបានចង់អង្រឹងនៅក្រោមដើមអំបិលមួយដើម ហើយមានរបងគេចឹងណា
ខ្ញុំចង់អង្រឹងនៅដេកនុងចឹង ហើយចេះតែមកថា រួចពូនោះថា! តាងដ!
អូប្តូនឯងមានប្តូននៅ? ចេះតែមកសួរដល់ខ្ញុំចឹងណា! ខ្ញុំថាអត់ទាន់មានផង
ខ្ញុំអត់មានទាន់មានប្រពន្ធផង!
ដល់ពេលហើយខ្ញុំបានមកដើរលក់ផ្លូវអោយតែបានលុយទៅ គឺខ្ញុំអាយកប្រពន្ធ!
ហើយចឹងគាត់ថា៖ ចង់យកនាងនេះតែម្តងទៅចឹង! ព្រោះអីបងប្តូនគេនោះ!។
ក៖ ចាស!
ខ៖ ថាយកនាងនុងទៅ នាងនុងថាសប្តុនចៅឯងហ្នឹង សប្តុនចៅឯងនុង!
ក៖ ចាស!
ខ៖ ហើយទៅក៏ខ្ញុំពេលនុងអើ! លុយបានហើយនោះចឹងមានអី។
ក៖ ចាស!
ខ៖ លក់ផ្លូវបានច្រើនដែលលុយទេបេនុង៣ជានុងមិនគិតឯណា។
ក៖ ចាស!
ខ៖ ដល់ចឹងទៅ ក៏គេរៀបម៉ាត្រីកអោយទៅ។
ក៖ អូ...
ខ៖ បាទ! រៀបបាន១ត្រីកអោយទៅ។
ក៖ រៀបបាន១ត្រីកចឹងកាលនុង
តាបានជូនជំនួនអោយខាងស្រីបានប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ បានជ្រុកៗចំហៀង ហើយលុយបាន៥០ម៉ឺន។

ក៖ អូ...។

ខ៖ កាលនុងគេស៊ីក្រាលកន្ទេលនោះទេចៅ អត់មានអីនោះទេ

ក្រាលកន្ទេលភ្លេកប្រាប់ដល់ចៅចេះ។

ក៖ បាទ! ចឹងនៅ...ចុះប្រពន្ធដែលគាត់បានរៀបនៅកន្ទេលនុង

តើគាត់អាយុប៉ុន្មានដែរ?

ខ៖ គាត់អាយុ២៧!

ក៖ តើគាត់អី! ឈ្មោះអ្វី?

ខ៖ ឈ្មោះយាយលន់!

ក៖ យាយលន់!

ខ៖ ឪពុករបស់គាត់ ឈ្មោះគាត់បាន យាយលន់ហ្នឹងហើយ!

ហើយអត់មានកូនអត់មានចៅនោះទេ។

ក៖ អត់មានកូននោះទេ!

ខ៖ អត់កូនមកដល់ពេលខ្ញុំនេះក៏អត់កូនដែរ កំព្រាកូនអើ!

ក៖ បាទ!

ខ៖ ព្រោះអីវាសុគតែចាស់ៗដែរទៅណា វាអស់ដូរនុងទៅអត់មាន

អើគ្រាន់យកបានជាគ្នាទៅបានហើយ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ បាទ! គ្រាន់តែបានជាគ្នាទៅធ្វើយ៉ាងម៉េចនោះទេ បើសិនជាចឹង។

ក៖ រួចចុះប្រពន្ធគាត់នៅខាងកំពង់ធំនោះយ៉ាងម៉េចដែរ មកលេង?

ខ៖ មកលេងដែរតើចៅ!

ក៖ មកលេងដែរហ៎!

ខ៖ បាទមកលេងប្រហែលជាបាន៣ដងហើយ។

ក៖ ចឹងហ៎!

ខ៖ បាទ!

មកលេងបងប្អូននុងណាចឹងបានមកលេងបាន៣ដងហើយមកលេងនៅខាងប

ងប្អូននៅឯអង្គុននេះ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ មកលេងជិះឡានកាហុនហ្នឹងដែរនុង

ហើយនេះមកលេងបាក់រាងយូរហើយខ្ញុំមកឡើងបាន១០ថ្ងៃទាំងថ្ងៃនេះហើយនេះ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ បាទ! មក១០ថ្ងៃហើយ

បាននៅសល់ថ្ងៃពីរតែប៉ុណ្ណឹងនោះទេបាទ! លក់អស់ហើយថ្នាំនោះ

នៅសល់តែថ្ងៃក្រពះនិងថ្នាំសរសៃចាំខ្ញុំ យកអោយៗម៉ានុង អោយ១កញ្ចប់ណា។

ក៖ បាទ!

ខ៖ ថ្នាំសរសៃណាបាទអោយ១កញ្ចប់នៅថ្ងៃស្អែកនេះខ្ញុំយកមកហ្នឹង។

ក៖ បាទចឹងគាត់ដល់ពេលចឹង

កាលពីអតីតកាលកាលពីពេលគាត់នៅពីក្មេងតើគាត់មានបានចូលរៀនដែរឬទេ?

ខ៖ រៀនបានតិចណាស់ចៅ រៀនបានត្រឹមថ្នាក់ទី៦នោះទេ

កាលរៀននុងមិនសូវជាបានចេះដឹងអីប៉ុន្មានផង គិតតែមើលគោអោយគេបាន

ចេះតែធ្វើការអោយគេទៅ

ជាកម្មករចឹងធ្វើបាន១ថ្ងៃទៅបានស៊ី១ថ្ងៃចឹងទៅណាបាទមានបងប្អូនគេមានៗ

ចឹងហើយខ្ញុំអត់មានហ៊ានទៅនោះទេបាទ! ដល់តែពីខ្ញុំចេះរក

ដំរីមកដោយខ្លួនរបស់ខ្ញុំទៅ

មើលទៅមិនកើតចឹងហើយខ្ញុំក៏បានបកទៅស្រុកនៅខាងលើនោះវិញបាទ

ដើរទៅរកថ្នាំវិញបាទ។

ក៖ ចឹងតាពេលដែលតានៅក្នុងរបបប៉ុលពត
តើតាមានជីវៈភាពយ៉ាងម៉េចដែរចូលតារៀបរាប់?
ខ៖ ហ្នឹងកាលពីម៉ាជំនាន់ប៉ុលពតនុង ខ្ញុំនិយាយក្រុងខ្ញុំមុនដំបូង ខ្ញុំកាប់ដី
ខ្ញុំលើកដី នៅក្នុង១ថ្ងៃហ្នឹង បើសិនជាមិនបាន២ម៉ែត្រ ចើសណា ហើយទទឹងចើស
១ម៉ែត្រស្លាប់បានដេសចៅស្រី?
បើសិនជាលើកមិនរួចនោះទេគេមិនអោយស៊ីនោះទេ នៅក្នុងរបបនុង?
ក៖ ចឹងបណ្តោយ២ម៉ែត្រហើយទទឹង១ម៉ែត្រ?
ខ៖ បាទ! រួចហើយបណ្តោយចុះទៅក្រោមទៀតបាន១ម៉ែត្រទៀត។បាទ!
កាប់នុងគេធ្វើប្រឡាយណា!
ក៖ ចឹងហ្នឹង ចឹងពេលនុងតាដីនុងរែកអីរួចដែរ?
ខ៖ រែករួចចៅ! បាទនៅកំលាំងនៅផលនៅកាលជំនាន់នុង
អត់ទាន់មាននេះនោះទេចៅស្រី ។
ក៖ បាទ! ដល់ពេលតារែកប្រឡាយអីហើយទៅ
តើតាបានទៅធ្វើការងារអីគេទៀតបន្តទៀត?
ខ៖ រែកប្រឡាយរួចទៅ តាទៅនៅចំការកៅស៊ូចៅ ។
ក៖ នៅចំការកៅស៊ូនៅខាងណា?
ខ៖ ទៅចាក់ជ័រ! នៅចំការកៅស៊ូនៅចំការអណ្តូងយើងហ្នឹងណាចៅ
ម៉ាជំនាន់ប៉ុលពតនុងគេអោយទៅធ្វើការនៅចំការកៅស៊ូ
កាលនុងនៅជាសិណជនណា គេអោយរើសកំលាំង៨០នាក់ ហើយនារី៨០នាក់
យុវជន៨០នាក់ ដាក់ទៅ ហើយគេថាគេយកទៅវៃចោលផង
ហើយខ្ញុំអត់មានបានដឹងផង ខ្ញុំបានបើកក្រមាបើកអីអោយណា ក្រមាក្រហម
ហើយនឹងអារខ្មៅនុងណា។បាទ កាលនុងខ្ញុំថាស្លាប់ហើយមើលទៅ
បើគេដាក់នារី៨០ ហើយយុវជន៨០នាក់។
ក៖ កាលនុងដាក់ជិះឡានទៅហ្នឹង?
ខ៖ បាទ! នៅកាលនុងជិះឡានទៅបាទ។ គេបើកនៅតាមខ្នងជាតិហ្នឹង
គ្រាន់តែថាតានៅវត្តថ្មីខ្នងណាចៅ។
ក៖ ចឹងនៅខ្នងនុង?
ខ៖ បាទ! នៅខ្នងនុង !
ក៖ ហើយចឹងដល់ពេលតាបានទៅដល់នុងទៅ បានគេអោយ?
ខ៖ ដល់នុងចឹងទៅបានសប្បាយចិត្តបានទៅដល់ចំការកៅស៊ូនុងណា។
ក៖ ហីម...។
ខ៖ ហើយបាននៅកំភេរករឿងចឹងគេសួរថាអ្នកឯងធ្វើអី ហើយបងប្អូននុងធ្វើអី
ម៉ាជំនុងធ្វើអី គេសួរថាចឹងណា! ហើយខ្ញុំក៏បានឆ្លើយប្រាប់គេវិញថា
ខ្ញុំនៅជាកម្មករបាទ ខ្ញុំអត់មានរាជការ អត់មានធ្វើពូលីស
អត់មានធ្វើជាទាហាននោះទេ ខ្ញុំប្រាប់គេថាចឹង តាមពីតបងប្អូនរបស់ខ្ញុំមាន
តែខ្ញុំបានប្រាប់ថាតែចឹង ដើម្បីអោយបានសុខ។
ក៖ បាទ!
ខ៖ វាឃើញងាប់ច្រើនគ្នា។
ក៖ បាទ! ពេលនុងនៅក្នុង១ខែ គឺគេបានសួរមួយដងទៀត បាទ
គេសួរទៀតសួររហូត ទាល់តែដល់គ្រាប់ឆ្នាំ បានគេប្រែវិញហើយ បាទ!
ដល់ពេលប្រែវិញចឹងទៅ
គេបានដើរទៅសំឡឹងមើលមុខហើយណាអាទាហានៗពួកនុងអាប៉ុលពតនុង
វាមើលមុខ ហើយដល់ពេលយើងមើលមុខវាអានុងបានដែរវាហើយ
វាសំលាប់មនុស្សតែម្តងអាពតនុង។
ក៖ មើលមុខអត់បាន!

ខ៖ បាទ! ហើយដល់ពេលខ្ញុំនេះអត់មានហ៊ាននោះទេ! ខ្ញុំដាក់ចឹង
ខ្ញុំអង្គុយយកសុខចឹង ដល់ពេលបានអីចឹង
ក៏អង្គុយចឹងដែរអត់ហ៊ានមើលមុខវាទេនោះទេ។
ក៖ ចឹងនៅក្នុងរបបប៉ុលពតតាមមានគ្រួសារខ្លះដែរ?
ខ៖ បាទ! មានគ្រួសារមួយដែរខ្លះ។
ក៖ ហ្នឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍រៀបអោយ?
ខ៖ គេស៊ីរួចហើយបានជាអាពាហ៍ពិពាហ៍យើងហ្នឹង!
ក៖ ចឹង!
ខ៖ ហ្នឹងតាប្រាប់ចឹង!
ក៖ តើអាពាហ៍ពិពាហ៍រៀបអោយនុងហេស?
ខ៖ បាទ! គេរៀបអោយនុង!
ក៖ រៀបនៅក្នុងអាពាហ៍ពិពាហ៍យ៉ាងម៉េចដែរតា?
ខ៖ រៀបនុងទាល់តែបាន៤០គូបានគេរៀបអោយណាចៅ។
ក៖ ចឹងនៅជំនាន់របស់គាត់៤០គូហ្នឹង?
ខ៖ បាទ៤០គូចៅ!
ក៖ នៅក្នុងតែ១ថ្ងៃនោះទេ?
ខ៖ ប្រហែលនុង! គេរៀប(២៤០:៤០)
ក៖ បាទ!
ខ៖ គេរៀបនៅទីកន្លែងយើង!
ក៖ អូនៅកន្លែងទីកន្លែងយើងហ្នឹង?
ខ៖ បាទនៅទីកន្លែងណា គេរៀបអោយនុងណាហើយរួចកាចេះតែនេះទៅ
ចេះតែអោយបានរួចម៉ាជីវិកសិន បើសិនជាយើងមិនយកនោះក៏ដាច់។
ក៖ បាទ!
ខ៖ បាទ! ម៉ាជំនាន់នុង ប៉ុន្តែគេស៊ីរួចអស់ហើយនារីៗហ្នឹង បាទ!
ក៖ ហីម...។
ខ៖ តាប្រាប់ថាចឹង!
ក៖ រួចទៅ គេអោយតាមានប្រពន្ធទៅតើប្រពន្ធរបស់តាមានឈ្មោះអ្វី?
ខ៖ ឈ្មោះ កំព្រាន!
ក៖ កំព្រាន!
ខ៖ កំព្រាននុងគេនៅខាងឯខេត្តសៀមរាបណាអាចៅ!
ក៖ ឯសៀមរាបមកដល់ហ្នឹងណា!
ខ៖ ហាក់! គេជំលាស់មកគ្រាប់កន្លែងណាចៅ!
ក៖ ចឹងគ្រាប់ខេត្ត!
ខ៖ បាទ! មកគ្រាប់ខេត្តគ្រាប់តំបន់ណាចៅ ម៉ាជំនាន់នុង
គឺគេបានមកឡើងគ្រាប់តំបន់ ហើយបុរសនុងទៅយកពួកខាងនុង បាទ
គេអោយ បើសិនជាយើងមិនយក ទោះបីជាខ្មៅក៏ដោយ សក់ដោយ
យើងត្រូវតែយកបាទ គេអោយចឹង បើសិនជាយើងមិនយកនោះត្រូវដាច់!
វាចឹង ដាច់ឡើងច្រើនគ្នាហើយ បានជាខ្ញុំថាយកក៏យកទៅ
អោយតែរួច១ពេលៗសិនទៅបាទ។
ក៖ ដល់ពេលយកទៅក៏ គាត់នៅរស់ដល់សព្វថ្ងៃហ្នឹងទេ?
ខ៖ ដាច់បាត់ហើយ! ដាច់បាត់ទៅហើយ។
ក៖ អាពាហ៍ពិពាហ៍ទៅវែចោល?
ខ៖ បាទ! អាពាហ៍ពិពាហ៍ទៅវែចោល វាលេងម៉ែឱ្យរបស់វាស័ក៥ហើយដល់ពេលខ្ញុំ
រួចខ្លួន វាយកតែប្រពន្ធនោះទេ បាទស័ក៥។
ក៖ អូ...។
ខ៖ អត់ប្រាប់គេថាធ្វើស្រែធ្វើចំការចឹងទៅវាស្រួលទៅហើយ ។
ក៖ ប្រាប់គេត្រង់!

ខ៖ នុងហើយ

ដល់ពេលប្រាប់គេគ្រង់ចឹងទៅគេបានយកទៅវីចោលឡើងខ្លាចទៅណា។

គេបានដាក់(២៦:១៤) វាចឹងណា

បានថាអាហ្នឹងហើយយើងមិនចេះនយោបាយណាចៅ។

ក៖ ចាសមិនចេះចូលស្ទឹងតាមបទ ចូលស្រុកតាមទេស។

ខ៖ បាទ! លេងចឹង ចង់ខ្ពស់ទៅជាងាប់ចៅ ចង់ខ្ពស់។

ក៖ ចាសរួចទៅគេអោយតាធ្វើអ្វីបន្តទៀតតា?

ខ៖ ធ្វើនុងទៅដល់កន្លែងនុង

គេអោយតានុងកាប់ដើមចេកនៅកន្លែងចុងភៅគេនុងណា

នៅកន្លែងដឹកជញ្ជូនឧបករណ៍គេនុងមានគ្រឿងអីៗនុង

យកមកដាក់នៅក្នុងឃ្នាំងនុង មានលេខ២ លេខ១ចឹងណា ហើយតាមានលេខ១

ដែងភាពភានុងនៅលេខ២ ដល់រួចទៅ ដឹកជញ្ជូននោះគឺគោនោះទេ

រម័ករទេគោណា ដឹកមកទៅ ហើយដើមចេកអីចឹង មានគ្រកួនក៏ដោយ

មានគ្រឡាចក៏ដោយ មានល្លោក៏ដោយ

អ្នកស្រុកដូចថាមានប្រជាជនគេដាំចឹងទៅ ហើយបានទៅប៉ះមក

ហើយនៅខាងគេអ្នក

ចុងភៅនុងអោយគេសួរទៅ។បាយប៉ុននេះបានតែប៉ុណ្ណឹងនោះទេ

នៅក្នុងខ្លាចបានតែប៉ុណ្ណឹងនោះទេ។

ក៖ ចឹងរបបនុងបានតែរបបក្នុងខ្លាចបានតែមួយវែកស្វានុងនោះទេ?

ខ៖ ហ្នឹងហើយបានតែប៉ុណ្ណឹងនោះទេ

នេះអ្នកដែលគេជាអ្នកដឹកជញ្ជូនណាដូចថាបើសិនជាដូចជាចៅឯចឹង

ជាអ្នកចាក់ជំរុំណា បាន២វែក ចឹង រួចក្រៅពីហ្នឹងមាន១អាទិត្យមានបង្អែម១ដង

មានចេកស្លោអីចឹងទៅ មានម្សៅគ្រឿងអីចឹងទៅ មានស្លប្រហើរអីចឹងទៅ

ដល់ចឹងមានសុតតែទឹកចឹងទៅមីចៅ អត់មានបន្លែនោះទេ

បន្លែនោះគេកោកតែវានោះមិនអោយដាក់នោះទេ បាទ

អោយយើងហ៊ុចតែទឹកនុង

ចឹងមានអីមកពិណមានតែទឹកនុង។បាទហើយចឹងស្រាវមានជីកទៅ

ហើយយើងអត់មានចឹងអត់ហ៊ាននោះទេ ចៅ សុតតែគ្រឿងដាប់អារបស់នុង

ចឹងបានថាវេទនាណាតានោះ ម៉ាជំនាន់នុងបាន

ហើយមកដល់ពេលសព្វថ្ងៃហ្នឹងទៀត តាចេះតែគស្និរឿងថ្នាំហ្នឹងទៀត ចេះតែគស្និ

ជួយសង្គ្រោះគេទៅបានបុណ្យ ហើយគេជាទៀត គេដឹងគុណតាទៀត

ថាតានុងចេះថ្នាំប៉ុណ្ណឹងហើយចេះជួយសង្គ្រោះគេអោយជាទៀត!

ទៅកន្លែងណាក៏មិនចេះសាបសូន្យនោះដែរចៅ តាប្រាប់ចៅចឹង។

ក៖ ចឹងតើមានមូលហេតុអ្វីបានជាតាបានទៅជួបដែលថា

ដាប់ដោយសារចង់កនុង?

ខ៖ អូ!... នុងតាអត់ដឹងដែរចៅ កាលទៅនុង

គឺទៅដោយសារការជួរព្រេននុងណាចៅ បាទជួរព្រេនតាមវាសនារបស់គេ

ហើយគេ ពេលគេទៅនុង គេទៅកាន់ធម៌គេបានទៅកាន់អាចឹងទៅ

គេជានារីណា

រួចខ្ញុំនេះមេម៉ាយម៉ែនតែខ្ញុំមិនបានទៅមើលងាយមើលអីគេនោះទេ

ខ្ញុំជួយសង្គ្រោះគេខ្ញុំដើររកតែថ្នាំមួយមុខនោះទេ ខ្ញុំចេះតែជួយមើល

ខ្ញុំប្រាប់នៅថ្នាំមួយមុខនេះ ត្រូវរោគនេះ ខ្ញុំបានប្រាប់ចឹងណា

បើសិនជាចៅឯថាគោណា ឈឺក្បាលឈឺអីចឹងចៅឯយកមកបឺតមក

ហើយជាធម្មតាទៅមិនបាច់ដាំនោះទេ ហើយទៅជា។

ក៖ អូ!...

ខ៖ ចឹងបានវាចេះរាប់អានដល់ខ្ញុំ គេបានសុំខ្ញុំធ្វើជាឪពុក

មីចៅដែរដាប់ទៅនុងណា បានសុំធ្វើជាឪពុក។

ក៖ បាទ!

ខ៖ ហើយដល់ពេលខ្ញុំនេះវាអត់មានកូន
ក៏ខ្ញុំបានលឺគេសំឡេងជាឪពុកនោះក៏ខ្ញុំអរណាស់ ខ្ញុំសំពះគេវិញ បាទ។

ក៖ ចឹងតាមានទឹកចិត្តល្អណាស់!

ខ៖ បាទ! ខ្ញុំស្មោះត្រង់ល្អណាស់ គឺម្តាយឪពុកគ្នាគ្រប់មុំណា។

ក៖ បាទ!

ខ៖ ចឹងចេះទៅតាម! ចូលគេអ្នកធ្វើខាងកាន់យាយម៉ម ខាងយាយជីអីចឹងណា។

ក៖ បាទ!

ខ៖ ចឹងគេរកស៊ីចឹងទៅគេមិនបានរកស៊ីគេកាន់ធម៌ចឹង! បាទគេកាន់ធម៌។

ក៖ ចឹងនាងនុងទៅរៀនធម៌ចឹង?

ខ៖ បាទ! ទៅរៀនធម៌បានឃើញតែ២នោះទេ

មិនដឹងថានៅឯស្រុកណាអីឯណាបានឃើញតែចៅនុង២នោះទេបាន
ឃើញតែប៉ុណ្ណឹងណាចៅស្រី។

ក៖ បាទហើយនាងនុងយ៉ាងម៉េចម្តងហេតុអ្វីបានជាគាត់ចឹង?

ខ៖ វាដោយសារតែអាប្រុសនុងធ្វើបាបចិត្ត ដល់ពេលនេះទៅវាផឹម ដល់ផឹមទៅ
វាចាប់ធ្វើបាបរំលោបចឹងទៅ ក៏វាវត់ទៅបាត់ទៅ

ដល់ពេលចឹងផឹមអត់ហ៊ានចូលស្រុកខ្មាសគេចឹងហើយក៏សម្លាប់ខ្លួនឯង។ បាទ

ក៖ សម្លាប់នៅលើភ្នំ!

ខ៖ នៅលើភ្នំណាចៅ!

ក៖ នៅលើភ្នំឆាកនុង?

ខ៖ បាទ! នៅលើភ្នំឆាកនុងណាចៅ ខាងជ្រាយភ្នំនៅកៀនភ្នំ ដល់ពេលទៅដល់
គាបានធ្វើបុណ្យធ្វើអីអោយ មានជញ្ជៀន មានក្រវិល សុខតែមានទាំងអស់។

ក៖ ចឹងមានគ្រឿងអល្លង្ការពាក់ដែរហ?

ខ៖ បាទ! មានទាំងអស់! បាទ! មានទាំងអស់របស់គេនុង។

ក៖ បាទ ចឹងលក់គ្រឿងអល្លង្ការនុងទៅយកទៅធ្វើបុណ្យអោយទៅ?

ខ៖ បាទ យកទៅធ្វើបុណ្យអោយទៅនៅឯវត្តនុងទៅ ហៅបាស់ៗមកក៤ទៅ១០
ទៅ២០នាក់អីចឹងទៅណា បានជុំគ្នាហើយមានចំណីស្អីៗ ហើយលើខ្ញុំនេះទាំងអស់!
អស់ប៉ុន្មានខ្ញុំចេញតែម្តង។

ក៖ បាទ!

ខ៖ បាទ! ខ្ញុំអត់មានចង់បានរបស់គេនោះទេ។

ក៖ បាទចឹងដល់ពេលរយៈពេលប៉ុន្មានដែរបានជានាងនុង ប្រាប់ថ្នាំតា?

ខ៖ ប្រហែលជា៣ថ្ងៃបានមកប្រាប់តែម្តង បាទ ។

ក៖ តើមកប្រាប់នុងតើមកប្រាប់យ៉ាងម៉េច?

ខ៖ ឃើញមកស្តាយមក ហោះមកតែម្តងណាចៅ មកត្រឹមហ្នឹងណាចៅ

អត់មានឃើញជើង មកត្រឹមចង្កេះហ្នឹង អត់មានឃើញជើងនោះទេ

ឃើញដៃនៅត្រឹមហ្នឹងធ្វើចឹង ធ្វើដូចចឹងបាទ ដៃណា

ហោះមកស្រាប់តែប្រាប់តាថា៖

តាថ្នាំនេះ១ជួយខ្ញុំអោយបានដល់ឃើញធ្វើបុណ្យមានរបស់ខ្ញុំ

បានតាងនុងជួយខ្ញុំ ឥឡូវខ្ញុំសងគុណតាងវិញបាទ

សងគុណអោយទៅកាប់ថ្នាំនេះមួយថ្នាំនោះ១ រោគនេះត្រូវហ្នឹងរោគអីខ្ញុំប្រាប់

បើសិនជាតាងនុងមិនជឿនោះតាងនុងទៅមើល

ទៅមើលស្លឹកឈើនោះតាងនុងដឹងហើយ! ដល់ចឹងម៉ែនខ្ញុំទៅស៊ីមែន ។

ក៖ បាទ!

ខ៖ ដល់ពេលស៊ីទៅវាត្រជាក់ ហើយដល់ពេលស៊ី១ទៀតទៅក៏វាត្រជាក់

ហើយអាវិលនុងដាក់ទៅបាត់វិល ហ្នឹងដល់ពេលឃើញចឹងនាងនុងប្រាប់ថា

បានខ្ញុំកត់ ១សៀវភៅនុងកត់ទុកតែម្តង។

ក៖ ចឹងដល់ពេលតាឃើញនាងខ្ញុំមកឃើញនាងនុងនៅក្នុងយល់សព(សុបិន្ត)?
ខ៖ អត់មានយល់សពនោះទេ ឃើញដូចជានាងឯងចឹង បានដូចរស់ចឹង
ឃើញរូបរស់តែម្តងណាចៅ។
ក៖ រួចតានៅពេលនុងតើតាមានអារម្មណ៍យ៉ាងម៉េចដែរ?
ខ៖ អត់មានខ្លាចបើសិនជាតាមានព្រះរបស់តា តាមានប្រដាប់របស់តាទាំងអស់
តាដាក់មកទាំងអស់។
ក៖ ចឹងដល់ពេលតាបានទៅភ្នំនុងដូចថាគេហៅថាដំឡូងមូល?(អត់មានអីការពារ
ខ្លួន)
ខ៖ អត់ទេ! មានទាំងអស់! មានតាំងពីស្តីគេក៏មាន
មានតាំងពីចែលមានតាំងពីអីប្រដាប់ទាំងអស់ ដាក់ខ្លួនតា សាលិកាលន់ជោងអី
តានៅជាមួយនឹងសាំសារុន។
ក៖ តានៅជាមួយនឹងសាំសារុនហ្នឹង?
ខ៖ បាទ! ចៅឯងស្គាល់ដែរឬទេសាំសារុនហ្នឹង?
ក៖ ស្គាល់តើ ត្បូងនកាលពីដើម។
ខ៖ ហ្នឹងហើយ! ក៏ប៉ុន្តែតាអត់ចេះច្រើន បើសិនជាតាចេះច្រៀងវិញដូចគ្នា
សាំសារុនហើយនឹងខ្ញុំហ្នឹងគឺដូចគ្នា។ ចឹងកំលាំងកំពារអីដូចគ្នា
ខ្ញុំដាក់សាលិកាលន់ថែនសាំសារុនចាក់អោយខ្ញុំ ។
ក៖ បាស!
ខ៖ ហើយនេះកូនព្រះ មានញឹមមានឈ្មោល
សាលិកាលន់ថែនចឹងហើយបានជាតាចេះតែលក់ទៅដាច់ចឹងនោះ
ហើយចឹងទៅថ្នាំហ្នឹងក៏សាំសារុនក៏ប្រាប់ទៅពាម៉ាត់ដែរឬទេ ថ្នាំវិលដែរ។
ក៖ ចឹងតាសាំសារុនកាលពីដើមនោះក៏បានប្រាប់ថ្នាំដល់តាដែរហ្នឹង?
ខ៖ គាត់ក៏បានប្រាប់ដែរ គាត់មិនអោយភ្លេចបុណ្យរបស់គាត់នោះទេ។
ក៖ បាស!
ខ៖ ហើយគាត់ណា តាប្រាប់ចៅ តាំងពីកំបិតរបស់គាត់ឡើង។
ក៖ បាស!
ខ៖ ចឹងនេះ ! នេះកំបិតរបស់គាត់ គាត់បានទុកអោយ
គាត់បានប្រាប់ថាដល់ពេលទៅដល់ទីណាគឺអោយដាច់ដូចសេចក្តីប្រាថ្នា
គាត់និយាយចឹង ចឹងទៅដល់កន្លែងណាក៏ដោយសុំតែសុខ ។
ក៖ បាស!
ខ៖ ចឹងគាត់ទាំងអស់ គឺសុំតែសុខ។
ក៖
ចឹងព្រះអង្គតាព្រះនុងយ៉ាងម៉េចដែរតានិយាយអំពីប្រវត្តិរបស់ព្រះអង្គនុងទៅ
មើល?
ខ៖ ព្រះអង្គនុងតាប្រាប់ត្រង់ណាចៅស្រី
តាប្រាប់អំពីព្រះអង្គតានុងមានតែ២នោះទេ នេះនៅលើភ្នំសន្តកណា។
ក៖ ចឹងព្រះអង្គឈើនង្វៀមព្រះអង្គនៅលើភ្នំសន្តក
ហើយ១អង្គនេះនៅលើភ្នំឆាតណាចៅស្រីណា។
ក៖ បាសហើយទៅព្រះអង្គកែវនេះនៅលើភ្នំឆាត។
ខ៖ បាទនៅលើភ្នំឆាតនោះទេណាចៅស្រីអីម។
ក៖ ចឹងព្រះអង្គកែវហ្នឹង តើតាយកបាននៅក្នុងឆ្នាំណា?
ខ៖ នៅនឹងឈើ!
ក៖ នៅនឹងមែកឬក៏គល់?
ខ៖ នៅនឹងមែកណាចៅ !
ក៖ ចឹងឃើញនៅនឹងគល់?
ខ៖ បាទ! ជ្រូកវាជួយប្រាប់!
ក៖ ជ្រូកអី?

ខ៖ ជ្រកព្រៃណាវាជួយប្រាប់ វាឆ្លុះអោយ ដល់ចឹងចេញមករូបព្រះអង្គ។
ក៖ នៅភ្នំភ្នំភ្នំភ្នំ?
ខ៖ បាទ! នៅលើភ្នំភ្នំភ្នំភ្នំ នៅអែបនឹងភ្នំយើងតែម្តង។
ក៖ ចុះភ្នំភ្នំភ្នំភ្នំនៅណាដែរតា?
ខ៖ នៅអែបនឹងយើងដែរ!
ក៖ នៅខេត្តកំពង់ធំនុង? នៅលើខេត្តកំពង់ចាម?
ខ៖ មិនមែននៅក្នុងខេត្តកំពង់ចាមនោះទេ នៅក្នុងខេត្តអី!...
ក៖ រក្សាភិវិន្ទ?
ខ៖ បាទ! នុងហើយនៅក្នុង នុងហើយមិនមែននៅខេត្តនេះនោះទេ!
ក៖ ចឹងភ្នំភ្នំភ្នំភ្នំនៅក្នុងខេត្តរក្សាភិវិន្ទហ្ន៎?
ខ៖ បាទ! នុងហើយនៅក្នុងខេត្តរក្សាភិវិន្ទនោះទេចៅ។
ក៖ អូ! ចឹងតាមានបានចាំដែរឬទេថាបានរូបព្រះអង្គហ្នឹងមកនៅក្នុងឆ្នាំណា?
ខ៖ ឆ្នាំពីរពាន់! អាហ្នឹងបើសិនជានិយាយអោយចំនោះមើល!...កាលតាទៅនុង
២០១៨។
ក៖ ចឹងទើបតែបានឲ្យឆ្នាំហ្នឹងចឹង?
ខ៖ អត់នោះទេ ២០១៨ និង២០១៩ ហេស!! មិនមែននោះទេ។
ក៖ ឥឡូវនេះ២០១៩ហើយតាចឹងនៅឆ្នាំ២០០៨អីនោះទេហេស?
ខ៖ ហេស! ឆ្នាំ២០០៧ តាទៅនុង។
ក៖ ២០០៧!
ខ៖ បាទ! ២០០៧តាចេញទៅនុងហ្ន៎!
ក៖ ចឹងបានជាង១០ហើយ!
ខ៖ បាទ! នៅឆ្នាំ២០០៧តាបានទៅនុងហ្ន៎!
ក៖ ចាសចឹងបានជាង១០ហើយតា! ហើយបានព្រះអង្គនុងមកដូចជាតាចេះតែ...
ខ៖ ដើរប្រោះសត្វលោក!
ក៖ លក់ថ្នាំហ្នឹងហ្ន៎?
ខ៖ បាទ! ជួយសង្គ្រោះមនុស្សលោក តែថាទឹកនៅចឹងណា ។
ក៖ ចាស!
ខ៖ ដាក់ទឹកចឹងទៅត្រជាក់តែម្តងណាចៅ! គឺត្រជាក់តែម្តង
ហើយបើសិនជាប្រាប់លេខនោតនោះគឺព្រះអង្គនុងបានចេញហើយ
បើសិនជាចៅឯចេះមើលឃើញ! អាហ្នឹងបើសិនជាអ្នកមាននិស្ស័យបានមើលឃើញ
តែបើសិនជាអ្នកគ្មាននិស្ស័យនោះមើលអត់ឃើញនោះទេចៅ។នេះតាប្រាប់ចឹង
អោយដឹងបាទ!
ក៖ ចាស! ចឹងព្រះអង្គនេះនៅភ្នំសន្តក!
ខ៖ សំរាប់ព្រះអង្គនេះ គឺជួយថាមកសន្តិភាពមករូបខ្ញុំដែរ
ដូចជាអោយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាមានអាស្រ័យអន់ក្រ ព្រះអង្គជួយទាំង២ហ្នឹង។
ក៖ ទាំង២ហ្នឹង?
ខ៖ បាទ! ទាំង២ហ្នឹងបានជួយទាំងអស់ មើលឃើញចឹង
បើសិនជាតែញ៉ាក់ភ្នែកកុំទៅព្រះអង្គប្រាប់ចឹង។
ក៖ ចឹងហ្ន៎!
ខ៖ បាទ!
ក៖ ចឹងព្រះអង្គនៅភ្នំសន្តកនេះ បានមកយ៉ាងម៉េចដែរ?
ខ៖ បានមកនៅភ្នំភ្នំភ្នំភ្នំ!
ក៖ មុននឹងបាននៅតើបានអោយតាទៅឃើញនៅកន្លែងណា?
ខ៖ មុននឹងបាននុងស្រីក្រមុំ បាទ! ស្រីក្រមុំ! បាទ។
ក៖ ប្រាប់តាយ៉ាងម៉េចដែរ?
ខ៖ ប្រាប់ថា! តាឯងបើសិនជាទៅយកព្រះអង្គលើនុង ខ្មៅនុង
គឺតាឯងទៅឯណាមានសំណាងហើយ

គឺគេអោយតាងងបានដឹងហើយបានចេះដំរិះតាងង ហើយបានលុយមកឆាប់ៗ
ព្រះអង្គទាំង២ហ្នឹង ប្រាប់ថាចឹងណា។

ក៖ ចាស!

ខ៖ បាទ! ហើយបើសិនជាមិនចឹងតាងងទាយអត់ត្រូវនោះទេ
អត់មានព្រះអង្គ២ហ្នឹងហំ ហ្នឹងគេថាខ្មោចកាន់ស្តាប់បានដែរឬទេ
ខ្មោចបីសាចព្រាយនៅកន្លែងនុងគេកាន់ ព្រះអង្គនុងណា។

ក៖ ចង់និយាយថាតាទាយគេទៅអត់ត្រូវយ៉ាងម៉េច?

ខ៖ បើសិនជាមិនត្រូវអត់យកលុយ!

ក៖ អូ!...

ខ៖ បាទ! និយាយចេស ណាចៅ!

ក៖ ចឹងបានព្រះអង្គនុងមក! បានព្រះអង្គហ្នឹងជួយ!

ខ៖ បាទ! ព្រះអង្គជួយ! បាទៗ

ក៖ គឺបានជួយអោយផ្សំផ្គុំអីចឹង!

ខ៖ បាទ! បើសិនជានិយាយនោះវិញដូចជានិយាយទូរស័ព្ទចឹងណាចៅ ។

ក៖ ចឹងពេលមើលទៅជាៗ?

ខ៖ និយាយទៅមើលលើទឹកដីហ្នឹង

ចៅឯងរកមិនបានអីមិនបាននុងរកព្រះអង្គ២ហ្នឹងទៅ ហើយទៅមានជូក

មានលុយកាកអីចឹង១០០០កំដោយ ៥០០០អីចឹងទៅ

អោយមានទឹកអប់អឹមកដាក់ស្រោចចឹងឃើញហើយ! ឃើញទៅចៅឯងហើយ

នេះតាប្រាប់អោយច្បាស់ចឹង។

ក៖ សាមីខ្លួននុងឃើញផ្ទាល់តែម្តងឬក៏តាឃើញតានិយាយប្រាប់ចៅ?

ខ៖ បាទ! ប្រាប់ចឹងតែម្តងចៅ! ប្រាប់ចឹងទៅឃើញតែម្តង

ថាចៅឯងនៅថ្ងៃនេះកុំទៅ មានគ្រោះថ្នាក់! តាប្រាប់ថាចឹងណា ។

ក៖ ចាស!

ខ៖ បើសិនជាទៅ អោយមានអុជជូកនៅកន្លែងកុងមា ហ្នឹងពាសរសៃទៅ

អុជនៅនឹងកុងមានុដ ពេលដើរទៅណាគឺសុខរហូតហើយចៅឯង។

ក៖ អូ!...

ខ៖ បាទ! ប្រាប់ប៉ុណ្ណឹងចៅ!

ក៖ តាចឹងមុនហ្នឹងបញ្ចប់តាមានពាក្យពេចន៍អ្វីដើម្បីផ្តាំផ្តើមលំកូនចៅ

និងកូនជំនាន់ក្រោយទៀត តាអត់មានកូននោះទេ កំប៉ុន្តែ...

ខ៖ បាទ!

ក៖ ហើយតាអត់មានចៅទៀត! ចឹងតាមានតែប្អូនៗជំនាន់ក្រោយនេះណា!

ខ៖ បាទៗ អោយចៅឯងទៅ ដូចអោយដូចតាណាចៅណា! អោយរកស៊ីទៀងក្រង

អោយអាយុវែង អោយទៅកន្លែងណាគឺសុំតែសុខនៅកន្លែងនៅ ដូចរបស់តាចឹង

តាមានតែព្រះអង្គ២ហ្នឹង មានព្រះកែវ មានដែងនៅលើភ្នំសន្តូកចឹងណា

អោយចៅឯងអោយមានសំណាងទៅកន្លែងណាអោយសុខសប្បាយ

អោយចៅឯងចេះរកអោយមានកប់ដូចសេចក្តីប្រាថ្នាដូចចៅឯង។

ក៖ ចាស! កុំអោយគេមកបៀតបៀន

អីចឹងសូមអោយគេជៀសអោយឆ្ងាយចឹងទៅណា?

ខ៖ ហ្នឹងហើយ! ហ្នឹងណាបានហើយចៅ!

ក៖

ចឹងខ្ញុំសូមអីម...អរគុណតាច្រើនដែលបង់ពេលវេលាមានតំលៃអនុញ្ញាតអោយ

ចៅធ្វើការសម្ភាសន៍ដឹងអំពីជីវៈប្រវត្តិដឹងអំពីក្រុមគ្រួសាររបស់តា

ហើយខ្ញុំសូមជូនពរតា អោយតាជួបតែពរ៤ប្រការ គឺអាយុវែង គឺអាយុវែង គឺអាយុវែង គឺអាយុវែង

កុំប្តីឃ្លានឃ្លាតឡើយ។

ខ៖ បាទ!

ក៖ អរគុណច្រើនជំរាបលាណាតា!

ខ៖ បានអរគុណចៅសុខសប្បាយចៅ!។